

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie. Skarżąca twierdzi, że z uwagi na zmiany polityczne, jakie zaszły w Tunezji, dalsze stosowanie sankcji jest bezprzedmiotowe.

Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie z uwagi na okoliczność, że krajowe postępowanie karne przeciwko skarżącej jest prowadzone w sposób przewlekły, skutkiem czego nie można uznać, iż przeciwko niej toczy się „rzeczywiste” dochodzenie w związku z popełnieniem przestępstw leżących u podstawy decyzji o nałożeniu sankcji.

Zarzut trzeci dotyczący niewystarczającego uzasadnienia, jako że uzasadnienie decyzji Rady o umieszczeniu nazwiska skarżącej w wykazie jedynie powtarza powody, dla których postanowiono o zastosowaniu sankcji.

Zarzut czwarty dotyczący naruszenia praw podstawowych, jako że skarżąca jest podmiotem arbitralnej decyzji o zastosowaniu środków mających ułatwić konfiskatę jej zasobów w przeszłości. W związku z tym doszło do naruszenia prawa własności skarżącej oraz zasady domniemania niewinności.

Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie, gdyż uzasadnienie decyzji Rady o umieszczeniu nazwiska skarżącej w wykazie oraz krajowe przepisy, na których decyzja ta została oparta, nie odpowiadają powodowi, dla którego postanowiono o zastosowaniu sankcji.

- ⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/50/WPZiB z dnia 27 stycznia 2012 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/72/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 27, s. 11) oraz decyzja Rady 2013/72/WPZiB z dnia 31 stycznia 2013 r. zmieniająca decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 32, s. 20)
- ⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/49/WPZiB z dnia 30 stycznia 2014 r. zmieniająca decyzję 2011/72/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 38) oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 81/2014 z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 101/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 28, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 13 kwietnia 2015 r. – Sopra Steria Group/Parlament

(Sprawa T-181/15)

(2015/C 262/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Verlinden, R. Martens i J. Joossen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego wydanej w nieznanym dniu w sprawie wszczęcia procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w odniesieniu do NPE-15.8;

- stwierdzenie nieważności wszelkich decyzji, które Parlament Europejski mógł wydać na dalszych etapach tej procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu NPE-15.8;
- stwierdzenie, że zamówienie (zamówienia) udzielone ewentualnie na podstawie tej procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu w odniesieniu do NPE-15.8 jest (są) nieważne;
- nakazanie Parlamentowi Europejskiemu pokrycie kosztów postępowania, w tym kosztów pomocy prawnej poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 102, 103 i 104 ust. 2 rozporządzenia finansowego oraz art. 134 ust. 1 (c) zasad stosowania, które jej zdaniem prowadzi do nieważności decyzji wydanej w nieznanym dniu w sprawie wszczęcia procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu.

Zdaniem strony skarżącej Parlament Europejski nieprawidłowo i w sposób sprzeczny z prawem zastosował procedurę negocjacyjną bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, w ramach której powinien był stwierdzić, że procedura ta jest procedurą o wyjątkowym charakterze, której zastosowanie musi być prawnie uzasadnione (także biorąc pod uwagę ciążący na Parlamencie Europejskim obowiązek zapewnienia, by wszystkie zamówienia publiczne podlegały procedurze przetargowej w jak najszerszym zakresie, por. art. 102 ust. 2 rozporządzenia finansowego). Takie uzasadnienie zdaniem strony skarżącej nie zostało przez Parlament Europejski przedstawione. Nie istniały także żadne względy pilnej konieczności, wynikłej z nieprzewidzianych zdarzeń, niezależnych od Parlamentu Europejskiego [co jest wymagane dla zastosowania art. 134 ust. 1 lit. c) zasad stosowania].

Skarga wniesiona w dniu 13 kwietnia 2015 r. – Sopra Steria Group/Parlament

(Sprawa T-182/15)

(2015/C 262/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Francja) (przedstawiciele: A. Verlinden, R. Martens i J. Joossen, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego wydanej w niewiadomej dacie, doręczonej pismem z dnia 13 lutego 2015 r. o wykluczeniu IBI IUS z części 2 oraz wykluczeniu STEEL z części 3 postępowania przetargowego PE/ITEC-ITS14;
- stwierdzenie nieważności umów zawartych z innymi oferentami w wyniku tej decyzji o wykluczeniu;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania, w tym kosztami wynagrodzenia adwokata poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący naruszenia przez Parlament Europejski zasad przejrzystości, proporcjonalności i równego traktowania w rozumieniu art. 102 ust.1 rozporządzenia finansowego, naruszenia kryteriów wykluczenia, o których mowa w art. 107 ust.1 lit. a) i b) rozporządzenia finansowego, naruszenia art. 158 ust. 3 zasad wykonawczych oraz naruszenia przez Parlament Europejski specyfikacji warunków zamówienia w związku z przetargiem ITS14, co doprowadziło do nieważności decyzji wydanej w niewiadomej dacie i doręczonej pismem z dnia 13 lutego 2015 r. o wykluczeniu IBI IUS z części 2 oraz wykluczeniu STEEL z części 3 postępowania przetargowego ITS14.